186. številka. V Ljubljani, v četrtek, 16. avgusta 1906. XXXIX. leto.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 14 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanile tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34. Posamezne številke po 10 h. Upravništva telefon št. 85.

Varanje ljudstva.

Klerikalci se trudijo na vse načine, da bi slovensko javnost premotili glede volilne reforme in dobro jim je za to vsako sredstvo, ker se zavedajo, da so iz strankarskih egoističnih nagibov storili veliko narodnopolitično hudodelstvo.

Zdaj je Šusteršiču, ki mu teče voda v grlo, priskočil na pomoč Šuklje in je glede volilne reforme ubral tiste strune, kakor njegov nekdanji sovražnik in sedanji prijatelj iz Ovijačeve hiše. Šuklje je s tem prvič v svojem življenju pokazal, da zna biti tudi hvaležen; doslej ga je svet le poznal kot človeka, ki svojega bližnjega izkorišča, dokler more in ga kakor izprešano citrono vrže v stran, če ga več ne potrebuje. Napram Šusteršiču postopa drugače. Zdaj, ko je Šusteršič v največji stiski, mu je prihitel Šuklje na pomoč. Šusteršič je potegnil Šukljeta iz politične pozabljenosti in mu poveril mandat — zato je Šuklje v nedeljo pohitel v Novo Štifto in je Šusteršiča v duhu poljuboval. Če ni bil ta poljub Judeževega značaja, pokaže prihodnjost.

Na shodu v Novi Štifti je Šuklje branil in zagovarjal tisti načrt volilne reforme, ki ga je vsled Šusteršičevega izdajstva glede Slovencev sklenil odsek za volilno reformo. Potrudil se ni posebno, kajti argumentov in dokazov je navedel prav malo, nego se zadovoljil s trditvijo, da so klerikalci dosegli največ kar je bilo mogoče doseči in da pomeni ta volilna reforma za nas Slovence veliko pridobitev, češ, da pridobimo celih devet mandatov, češ, sedaj imajo Slovenci 15 poslancev, po novem volilnem redu pa jih bomo imeli 24.

Šuklje je s to trditvijo vedoma in namenoma govoril neresnico, kar se da dokazati s številkami.

Zdaj imamo Slovenci v državnem zboru res samo 15 poslancev, ali s tem ni rečeno, da bi jih po sedanjem volilnem redu ne mogli imeti več. Več volilnih okrajev je namreč, kjer je skoro zagotovljeno, da bi Slovenci zmagali v doglednem času, če bi se volilo po starem volilnem redu. Na Koroškem sta dva taka okraja, kjer je razlika med slovenskimi in med nemškimi glasovi minimalna in kjer zmagujejo Nemci največ le vsled pomanjkanja slovenske posvetne inteligence, vsled nedostajanja agitatorično in gospodarsko delavnih slovenskih moči. Na Štajerskem je sedaj celjska mestna skupina taka, da vsak čas lahko preide v slovenske roke — in bi se dala s primernim naporom prav lahko pridobiti. V Trstu je pri zadnjih volitvah prišel v peti kuriji dr. Rybař v ožjo volitev in je propadel samo vsled tega, ker so socijalni demokratje šli za kandidata kamore v boj, kar že davno bridko obžalujejo. Tudi se ne sme pozabiti, da je rajni Nabergoj dolgo vrsto let bil zastopnik tržaški, ko še ni bilo pete kurije in se da dotični mandat s primernimi žrtvami še danes dobiti. A tudi veleposestniška dva mandata na Kranjskem je hitro dobiti, če se pokupi le tiste graščine, ki so na prodaj.

Stvar je torej v resnici taka: Slovenci imamo danes vsega skupaj dvaindvajset mandatov in sicer 11 na Kranjskem (dva sta v nemških rokah) 2 na Koroškem (ki sta sicer zdaj v nemških rokah, a se dasta pridobiti) 5 na Štajerskem (eden v nemških rokah) 2 v Trstu (oba v laških rokah). V slovenskih rokah jih je pač le 15, a drugi se dajo pridobiti.

Izgubili smo jih začasno, oziroma jih še nismo dobili, ker smo reven narod, ki ne more za volitve žrtvovati takih svot, kakor naši nasprotniki in ker nam primanjkuje prav v teh okrajih posvetne inteligence.

Po novem volilnem redu bi dobili Slovenci 24 poslancev. To pa le na papirju, v resnici je pa že danes gotovo, da jih toliko ne bo. Slovencem namenjeni mandat na Koroškem je umetno tako zverižen, da ga Slovenci ne bomo nikdar dobili. Že danes je gotovo, da pride v tem okraju do ožje volitve med slovenskim in med nemškim kandidatom in da bodo odločevali socijalni demokratje, ki se na Koroškem in na Štajerskem vedno postavljajo na nemško stran. Prav da bi odločevali Nemcem v prid socijalni demokratje, se je volilni okraj tako čudno zverižil, da je naravnost škandal. In istotako ne moremo šteti tržaškega mandata kot zanesljivo slovensko posest. Prvič ga znamo dobiti, a kako bo pozneje, je že danes očitno. V tržaški okolici, torej na teritoriju tega mandata, se razvija industrija in razvijala se bo vsled nove železnice še bolj. Industrija sili v okolico, ker v mestu ni prostora, z industrijo pa se množi socijalno-demokratično delavstvo. Za zdaj je še upati, da zmagajo Slovenci, v nekaj letih pa preide ta mandat v roke socijalnodemokratičnega delavstva.

Izmed 24 mandatov, ki nam jih obeta novi volilni red, jih je torej le 22 naših. Pridobili torej nismo ničesar, prav ničesar in ostanemo za večne čase pri teh 22 poslancih.

Sedaj pa idimo dalje. Poslanska zbornica ima sedaj 425 članov. Če bi nam bila sreča le količkaj mila, bi imeli v tej zbornici 22 slovenskih poslancev. V novi zbornici bo 516 poslancev in med njimi 22 slovenskih poslancev.

Kakor se vidi, ni govora o kaki pridobitvi, kajti v resnici smo Slovenci oškodovani. V zbornici s 425 člani zaleže 22 poslancev veliko več kakor v zbornici s 516 poslanci.

Oškodovanje je toliko večje, ker je trajno. Slovenci na Koroškem ne bodo imeli ne enega zastopnika in ker bo njih parlament res ljudski parlament, se bo po vsi pravici gledalo na legitimacijo poslancev in se ne bo za koroške Slovance ničesar doseglo, ker ne bo nihče legitimiran govoriti v njihovem imenu. Na Kranjskem se ustanovi kočevski mandat. Res, da so doslej imeli Nemci dva veleposestniška mandata na Kranjskem, ali ta mandata sta visela v zraku. Vsaka večja banka bi lahko sprevrgla razmerje glasov v veleposestvu in bi nemško zastopstvo čez noč izginilo. S kočevskim mandatom pa se ustanovi ljudsko nemško zastopstvo in se predrugači značaj dežele kranjske. Za Nemce je to ogromna pridobitev, za Slovence velika škoda. Kočevski mandat je nemška trdnjava v osredju slovenskega ozemlja.

Ravno taka trdnjava je celjska mestna skupina, ki jo ustanavlja novi volilni red. Sedanja celjska mestna skupina bi v nekaj letih gotovo prešla v slovenske roke, nova ta skupina ostane vedno nemška. Iz te trdnjave bo nemštvo lahko naskakovalo kmetske občine in si jih podjarmljalo.

To so suha dejstva, ki pa govore cele knjige. To so številke in dejstva, ki jasno pričajo, da vara slovensko javnost in slovensko ljudstvo kdor trdi, da je novi volilni red pridobitev za Slovence, kakor je to storil Šuklje na shodu v Novi Štifti.

Govor ministra dr. Pacaka.

Praga, 25. avgusta. V Kutnihori je govoril minister dr. Pacak pred zaupniki. V svojem govoru je zagotavljal, da ostane kot minister isti kakor je bil kot poslanec. Za svoj vstop v ministrstvo prevzame popolnoma sam odgovornost, ker si je dobro v svesti, da je ravnal v dobro razumevanem interesu svojega naroda. Vstopil je v ministrstvo v trdni veri, da bo temelj, na katerem stoji ministrstvo enaka pravica napram vsem narodom in pravičnost vsem, in da bo vlada in ministrstvo zapustilo zmedena pota politike od leta 1899. do 1905. Ako dobi prepričanje, da se vlada ne ozira primerno na Čehe, ne bo treba zanj nikakega opomina. Shod je izrekel ministru popolno zaupanje.

Minister Geza pl. Josipovich o položaju na Hrvatskem.

Budimpešta, 15. avgusta. V „Magyar Szo“ se brani hrvatski minister pl. Josipovich proti raznim očitanjem v hrvatskih časnikih ter piše, da njegove besede niso bile prav razumevane. Njegovo prizadevanje je merilo vedno na to, da se ogrsko-hrvatsko pobratimstvo uresniči ne samo po besedilu nagodbe, temuč tudi po čuvstvih. Vendar se je treba ozirati na dejanski položaj, in ta pa danes še ne nudi varnosti, da bi se te želje izpolnile. Ako narodna stranka kot taka tudi ne obstoji več, imajo vendar člani razpuščene stranke vsled svoje politične preteklosti veliko važnost in resolucijonaši bodo v lastnem interesu primorani, da se sporazumejo s člani te stranke. To je edina pot, da se primore hrvatskemu saboru do večine ter da se na Hrvatskem ustvarijo take razmere, ki morejo dati ogrsko-hrvatskemu prijateljstvu varno podlago. Ako pa se ministrova politika izkaže slabo ali breztaktno, potem bo vedel kaj, mu je storiti.

Bolgari proti Grkom.

Sofija, 15. avgusta. Požar v Anhijatu. Povodom protigrških izgredov so zgorela tudi vsa poslopja mestnih in državnih zavodov ter tudi poslopje državne banke. Bolgarska narodna banka in agrarna banka imate velike izgube na hipotekah. Ker je bolgarska vlada dovolila protigrški shod v Sofiji dne 19. t. m., prekine Grška vse diplomatične vezi z Bolgarijo.

Sultanova bolezen.

Carigrad, 15. avgusta. Turška vlada je razposlala vsem svojim di-

---

LISTEK.

„Kralj Lear“ v slovenskem prevodu.

Dr. K. Glaser.

Ker sem jako pozno zvedel o odgovoru g. Funtka na mojo oceno njegovega prevoda omenjene igre v „Slov. Narodu“ št. 135—140, in ker dolgo nisem mogel dobiti dotičnih številk, so zakasnele te opombe.

I.

Namen moje brošurice: „Kritike in prevodi.“

Gospod Funtek sklepa svoj spis tako-le: „Ni okusno, ako se literarna dela izrabljajo za politične namene. Gosp. dr. Glaser je storil to. Kakor vemo, se poteguje za državno poslanstvo na Spodnjem Štajerskem. Iz zanesljivega vira sem zvedel, da je poslal cele kupe svoje brošure po Savinski dolini itd. itd.“

To očitanje je popolnoma krivo. Ko je še živel pokojni posl. Berks, sem slovenski del brošurice lani meseca listopada hotel dati natisniti v celjski „Domovini“. To vesta gg. profesorja dr. Dolar v Celju in dr. Verstovšek v Mariboru. Ker pa več stane tak tisk, v katerem se nahajajo citati iz raznih jezikov, nego navadno besedilo, se sestavek v Celju ni natisnil. Tisk brošurice v Ogrskem Brodu pa se je zavlekel zaradi tega, ker stavec — rojen Čeh — ni znal niti nemški niti slovenski in sem moral mnogokrat opravljati korekturo. Tako je slučajno prišla brošurica v volilno gibanje. Berksov volilni okraj pa ne obsega samo Savinske doline, nego sega od Solčave do Brežic in v mnoge kraje nisem poslal brošurice. Prezreti torej polovico volilnega kraja bi ne imelo nobenega pomena. Tudi so dobili knjižice*) pretežno duhovniki, učitelji in drugi omikani ljudje, katerih pa niti blizu ni toliko, kolikor je volilcev, čijih število sega blizu do 3000.

Ko sem bil nabiral gradivo za „Zgodovino slovenskega slovstva“ po samostanih in zapriških arhivih na Spodnjem Štajerskem, je bil uspeh jako povoljen po Savinski dolini in Slovenskih goricah. Poslal sem torej brošurico tudi v druge kraje, v Slovenske gorice, Haloze, dalje v Maribor in na Ptuj, v Ljubljano, Kranj, Novo mesto, Krško, Trst, Gorico in Celovec, tudi svojim znancem v Rusih, Poljakih, Čehih in Hrvatih.

Vsi narodi v Avstriji imajo med poslanci tudi srednješolske, akademično izobražene profesorje, samo Slovenci jih nimajo. Zato sem se oglasil že pred desetimi leti, ko je bil Berks izvoljen prvikrat.

Da sem izdal knjižico, za to sem imel popolnoma druge povode. Ne kritike v prvi vrsti, ker je ocena „Romea in Julie“ izšla že poprej; samo ponatisnil sem jo zato, da so se mogli pridjati tudi odlomki, katerih v Ljubljani nisem mogel spraviti na dan. Tudi zaradi Funtkovega prevoda ne, ker se njegov prevod nahaja na istem stališču, kakor ga zavzemajo drugi prevodi in ker sem ga na kratko omenil že lani v „Südsteirische Presse“. Pač pa je glavni vzrok načrt knjige: „Slovenische Anthologie“, o kateri na svoje veliko začudenje nisem mogel v domovini spraviti na dan svojih misli in v kateri odlično vlogo igra vprav g. Funtek. Zbirko mojih nemških prevodov slovenskih pesmic je prečital moj prijatelj Schauer, gimn. ravnatelj v Freistadtu na Gorenjem Avstrijskem 1898. l., zbirko mojih in tujih prevodov, torej že načrt knjige „Slovenische Anthologie“. Dvorni svetnik dr. Gnad v Gradcu, moj bivši nadzornik v Trstu in imeniten nemški estetik. Oba sta odobrila moje prevode, kar se tiče oblike. Svoje prevode bi bil rad poprej objavil v „Laibacher Zeitung“, da sam ali pa še kdo drug popravi mogoče nedostatke, predno bi se take pesmi zbrale in natisnile v posebni knjigi. Gospod Funtek jih ni objavil. Mislil sem, da zaradi tega ne, ker hoče na tem polju biti sam vladar. Spisal sem torej sestavek, kjer razpravljam misel, da bi jako koristilo Slovencem, ko bi po kaki antologiji mogli stopiti med večje narode, da bi naša antologija morala obsegati epske, lirske in dramatske (eno dejanje najbolj priljubljene gledališčne igre); menil sem dalje, da bi gosp. Funtek naj uredil take knjige, naj bi v „Laibacher Zeitung“ okolo sebe zbiral sotrudnike, pa nikogar ne stisnil v kot. Predgovor bi naj napisal dr. Murko v Gradcu in kak kolega Murkov na Nemškem bi dobil morda zunaj na Nemškem založnika. In sestavka tako nedolžne in nikogar žaleče vsebine nisem mogel v Ljubljani spraviti na dan! Gospod dr. Murko je sam prečital spis. Ker mi je pa izjavil g. dr. Murko, da ne utegne spisati uvoda, je nasvetoval g. Aškerc, da bodi uravnana tako, kakor Veselova in njegova „Ruska antologija“, da se vsakemu pesniku pristavijo potrebne opombe. Kakor pred dvema letoma, tako sem tudi zdaj tega mnenja, da bi naj g. Funtek uredil tako knjigo in z veseljem prepustim vse svoje zbirke in prevode*) in popolnoma neutemeljen je torej Funtkov vzklik v zadnjem odstavku njegovega odgovora, da naj jaz izdam „Leara“, da se potem pokaže, da so Cankar, Zupančič in on — za nič. Te gospode cenim mnogo više nego si misli g. Funtek in sem tega mnenja, da naj ostanejo pri samotvornem pesniškem delu, kar je večje vrednosti, nego pa prevajanje in prevajanje Shakspera pa naj prepuste meni, ki sem v 23 letih prevel 16 gledaliških iger iz raznih jezikov na slovenski in nemški jezik. Glede prevajanja prvega dramatika po naših mlajših pesnikih imam nekaj pomislekov od onega časa, ko je g. Cankar izdal „Hamleta“.

*) Tako sem razposlal pred 20 leti indski gledališčni igri „Urvašijo“ in „Malâvika“; na ovitku zadnje je natisnena hvala vsem znancem in prijateljem, ki so širili knjižici.

*) Iz Aškerčevih poezij od prve izdaje balad in roman do „Trubarja“ imam mnogo prevedenih na nemški jezik in jako rad gospodu Cankarju ali Zupančiču prepustim te prevode, ako bi hotela po vzgledu Alberta, ki je iz Vrchlickega sestavil antologijo, sestaviti enako antologijo iz Aškerca.

(Dalje prih.)

plomatičnim zastopstvom cirkularno brzojavko, da je sultan zopet popolnoma zdrav.

Položaj na Ruskem.

Volitve v državno dumo.

Petrograd, 15. avgusta. Vesti v inozemskih časopisih, da so volitve v dumo že razpisane za mesec september, so popolnoma neutemeljene.

Politični in roparski umori.

Petrograd, 15. avgusta. Senatorja Kalmana, ravnatelja prestolonaslednikovih posestev, je neznan mož ustrelil v Carskem selu.

Varšava, 15. avgusta. Tovarnar Michel je bil danes na potu iz trgovinske banke, kjer je vzdignil 1600 rubljev, ustreljen. Denar je bil vzet.

Danes se je v raznih ulicah Varšave zgodilo več umorov na policijskih uradnikih. Prijavljenih je 20 deloma izvršenih, deloma poskušanih umorov. — V Vloclacku sta bila umorjena policijski načelnik Mirnovic in stotnik kmetske policije Pijetrov.

Kmetsko vprašanje.

Petrograd, 15. avgusta. Uprava državnih posestev v Kostromi je ponudila kmetom na prodaj gozdove v vrednosti 200.000 rubljev. Prometni minister je dal iz letošnjega proračuna štiri milijone rubljev za okraje, v katerih se je pojavila lakota. — Novi poljedelski minister knez Vasilčikov je razvijal včeraj svojim uradnikom svoj program. Rekel je, da prisilna razlastitev privatnih posestev ni mogoča. Kmetskemu prebivalstvu, ki ima premalo zemlje, bi se dalo le pomagati, ako se razdele med nje kronska posestva.

Bombe.

Varšava, 15. avgusta. V Lodzu so bili danes veliki nemiri. V tretjem policijskem okraju je nekdo vrgel dve bombi, vsled česar se je užgalo neko poslopje. Prihitelo je vojaštvo, ki je izstrelilo cele salve. Mnogo oseb je bilo ubitih in ranjenih.

Punt v Kronštatu.

Praga, 15. avgusta. V „Narodnih Listih“ priobčuje ruski državni svetnik Vaniček podrobnosti o puntu v Kronštatu. Ko se je car vsled pokanja topov v Kronštatu zbudil ter izvedel, da je izbruhnil vojaški punt, je zbral častnike in moštvo Semenovega polka ter jim izpregovoril: „Izročam vam carico in svoje otroke v varstvo. Sam pojdem v Kronštat. Prisezite, da se bodete branili!“ Častniki in vojaki so prisegli z velikim navdušenjem. Ko je carica izvedela za carjev namen, je takoj prihitela ter ga skušala pregovoriti. Car pa je ostal stanoviten ter rekel: „Umoriti me hočejo, naj izvršijo svojo voljo. Predolgo mi je že. Storiti hočem svojo dolžnost.“ Carica je padla carju pred noge ter ponavljala svojo prošnjo, toda zaman. Nato je prinesla carica prestolonaslednika in ž njim v naročju je prosila carja, naj ne hodi v Kronštat. Tedaj je dobil car živčni napad ter se onesvestil. Onesveščen je ležal toliko časa, da je bil punt udušen.

Italijanska kraljeva dvojica v Berolinu.

Berolin, 15. avgusta. Povodom krsta prestolonaslednikovega sina prideta v Berolin italijanski kralj in kraljica ter je imel v ta namen italijanski poslanik v Berolinu grof Lanza daljše posvetovanje z italijanskim ministrom zunanjih zadev Tittonijem.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Rim, 15. avgusta. Včeraj se je priobčila papeževa enciklika „Gravissimo oficio“ na francoske škofe. Enciklika pravi, da je papež po posvetovanju s kardinali odobril vse sklepe francoskih škofov. Papež prepoveduje ustanavljanje cerkvenih občin, dovoljuje pa verske zadruge, ki bodo imele zakoniti in kanonični značaj, a tudi take zadruge se dovolijo šele potem, ko se zagotovi varstvo papeževih in škofijskih pravic in cerkvenega premoženja, osobito posvečenih poslopij. Enciklika zavrača nadalje obtožbe proti papežu, ker se upira republikanski vladi. Zakon o ločitvi imenuje nasilstvo, tako da je bil papež skoraj primoran (?), prekoračiti svoje apostolske dolžnosti, toda noče jih prekoračiti.

Volitev predsednika v Zedinjenih državah.

Curih, 15. avgusta. Tukaj bivajoči kandidat za predsedniško mesto v Zedinjenih državah, Bryan, je izjavil, da zanesljivo pričakuje, da bo pri bodočih volitvah izvoljen za predsednika, ako tudi nastopi za protikandidata sedanji predsednik Roosevelt. Koncem meseca decembra se začne volilna agitacija, kakršne še Amerika ni videla.

Vilharjeva slavnost.

Na slavnost so došli naslednji brzojavni in pismeni pozdravi:

Belgrad. U duhu sem z Vami in iz dubine duše kličem: „Slava Vilharju!“ — Vukasović-Stibil, podpolkovnik.

Gleichenberg. Slava Vilharjevemu spominu, čast zavedni Notranjski! — Hmelak, Sivec, Žužek.

Gorica. Slaviteljem pesnika-slavca in moža kremenitega značaja kličejo v Gorici zbrani goriški, solkanski in tržaški Sokoli iskren nazdar!

Gorica. Velikemu buditelju naroda, Miroslavu Vilharju večen hvaležen spomin! — Uredništvo „Soče“.

Idrija. Slava pevcu Notranjske! — Delavsko bralno društvo.

Idrija. Hrabremu narodnemu boritelju krepak nazdar! — „Sokol“ v Idriji.

Idrija: Vilharjevim čestilcem se pridružuje tudi idrijska narodna čitalnica. Vilharju slava! — Odbor.

Ljubljana. Slovenskemu pesniku-buditelju, stvaritelju slovenske operete: Slava! — Intendanca slovenskega gledališča.

Ljubljana. Čast in slava spominu Miroslava Vilharja. — Vela Nigrinova, član kr. pozorišta v Beogradu.

Ljubljana. Slava probuditelju zavedne Notranjske. — Cadež, Fischer, Juh, Matjan, Treo, Snoj, Vlach, Vašič.

Maribor. Odličnemu slovenskemu skladatelju Vilharju slava! Nikdar ne bodo utihnile njegove nedosežne melodije, tako bodi nemenljiv njegov spomin med njega ljubljenimi Slovenci! — Mariborska čitalnica.

Opatija. Hrvatsko pjevačko družtvo „Kolo“ iz Zagreba desavajuće se na obalama hrvatskog mora kliče: Slava slovenskom skladatelju Vilharu. — Ivkanec, predsjednik.

Opčina. Službeno zadržana kliceva v duhu z Vami: „Slava Vilharju!“ — Jeretina, Kabaj.

Prvačina. Narod, ki mož svojih ne slavi, vreden ni življenja ne časti. — Prvaški „Sokol“.

Reka. Slava Vilharjevemu spominu! — Dr. Ponebšek, Adler, Leitgeb, Setic, Šetina.

Rogatec. Slava spominu narodnega pevca-buditelja, slava njegovim čestilcem! Kakor trda kraška skala, večno naj Slovenija stala! — Poslanec Žitnik.

Senožeče.

Konj se brani s krepko nogo,
lev in tiger sè zobmi,
orel s kremplji,
sova s kljunom,
bik z rogmi,
še kopriva bridko peče,
rože trnje se drži,
pevec nima, kakor pesmi,
pa se vraga ne boji.

Slava mojemu mnogoletnemu prijatelju Miroslavu! — Josip Zeler.

Solkan. Slava, slava Miroslavu Vilharju, naroda slovenskega predragemu biseru, veleslovečemu možu! Živeli slavitelji! — Čitalnica v Solkanu.

Tolmin. Slava Vilharjevemu spominu! Živeli prireditelji spomenika! — Vrtovec.

Toplice na Dolenjskem. Od daljnega Urala pa do sivega Triglava ves rod slovenski Vilharju dan's kliče: Slava! — Gorše, Jerman, Pirjevec, Pirjevec, Stefanov, Zamida, Anton in Antonija Svetec, Milavec.

Toplice. Slava nesmrtnemu Vilharju in njegovim čestilcem! — Bralno in pevsko društvo „Toplice“.

Toplice. Narod ohrani zvesti večni mu spomin. Bil je voditelj, pesnik, pevec, ta trpin. — C. kr. okr. glavar Parma, svetnik Rozina, nadsvetnik Pirjevec, rodbina Svetkova, dr. Hubad, Matko Pahor, Sedej, Stepančič.

Trebnje. Slava notranjskemu slavčku! — Bralno društvo.

Trst.

Kar je pesnil, pesnil nam je v slavo,
al venčajmo mu mučeniško glavo!
Al src stotisoče mu venec plete,
al rodu v slavo v grom na vrage klete.

— Slovensko pevsko društvo v Trstu.

Varaždinske Toplice. Slava nepozabnemu pesniku in skladatelju, preroditelju zavedne Notranjske, Miroslavu Vilharju! — Franjo Jošt, Gabrijel Kukovic, Ignacij Merhar, Josip Verbič.

Zagreb. Priključujemo se u duhu odličnoj slavi bratskoga naroda. — Društvo hrvatskih književnika.

Žužemberk. Slava notranjskemu Orfeju, narodnemu mučeniku Vilharju! — Stipko Jelenc, dvorski nadučitelj.

Hrvatsko pjevačko društvo „Jadranska Vila“ u Sušaku.

Veseleči se kulturnom napredku bratskoga nam slovenskoga naroda, srdačno pozdravljamo odkiče spomenika glasovitoga Miroslava Vilhara.

Odašiljemo našega odbornika g. Jermana Koriča da bude tumačen naših istomišljenih osjećaja ove uzvišene narodne svečanosti.

Uz bratski zagrljaj!

Predsjednik: Dr. Jeretić l. r. Tajnik: M. Acarti l. r.

Slovutnému pánu Josipu Lavrenčičovi, předsedovi slavnostného výboru.

Zavítali jsme do země bratského národa slovinského, abychom uzřeli božskom Krásu. Vaši domoviny a tu šťastnou shodou okolností přicházíme v dobu, kdy v městě zdejším oslavuje národ Váš pameť svého basníka Miroslava Vilhara.

Vzdáváme hold slavné památce velkého syna tohoto města, a pozdravujeme z té duše drahý národ slovinský! Živio narod slovinský!

Češi z království Českého a markrabství Moravskeho na cestě do Italie.

12. srpna 1906.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16 avgusta.

— **Volilna reforma in štajerski Slovenci.** Iz Velenja se nam poroča: Državni poslanec dr. Voušek je govoril dne 15. t. m. pred mnogoštevilno zbranimi volilci. Shod je po živahnem odobravanju poslančevega govora sprejel naslednjo resolucijo: Na shodu dne 15. avgusta 1906 v Velenju zbrani volilci odobravamo stališče, katero namerava naš poslanec dr. Voušek zavzeti nasproti volilni reformi. Pozivljamo ga, da naj deluje na to, da se predležeči načrt volilne reforme spremeni v nastopnih točkah: 1.) Koroškim Slovencem se naj odkažeta dva sigurna mandata ter se naj v to svrho celo slovensko ozemlje Koroško razdeli na dva volilna okraja; 2.) Gaučev načrt se naj glede cmureških in radgonskih slovenskih občin restituira, ter se naj te občine priklopijo slovenskemu volilnemu okraju na desnem bregu Drave; 3.) Skupina mest in trgov na Spod. Štajerskem se naj tako spremeni, da dobimo Slovenci tudi v tej skupini svojega poslanca; 4.) Gaučev načrt se naj glede Goriške in Istre restituira. Za slučaj pa, da bi obveljal kompromis, ki so ga pod patronanco vlade sklenili jugoslovanski in italijanski poslanci, naj obvelja vendar tudi glede skupnega števila italijanskih poslancev — namreč 18. Ako bi se pa v smislu sklepa volilnega odseka to število italijanskih poslancev zvišalo na 19, potem moramo dobiti tudi mi Slovenci kot nadomestilo še en mandat. Zahtevamo od našega poslanca, da glasuje za volilno reformo letedaj, ako se te spremembe na načrtu izvršijo. Za slučaj pa, da bi to ne bilo dosegljivo, pa naj glasuje proti **tej** reformi in naj stori vse, kar možno, da **ta** načrt ne postane nikdar zakon.

— **Zasramovanje meščanstva in uradništva.** Na klerikalnem shodu pri Novi Štifti je famozni deželni poslanec Jaklič opsoval slovensko meščanstvo in uradništvo tako-le: „Kako pa je to meščanstvo, ki ga liberalci sebi prištevajo? Politična zgodovina nas uči, da je liberalno meščanstvo bilo vedno najbolj nezanesljivi element na Slovenskem. V začetku ustavne dobe so volili same nemškutarje, najhujše birokrate, potem so postali ultranarodni in sedaj so liberalni, to se pravi, da zopet volijo Nemca, kakor so ribniški liberalci zadnjič brez vse potrebe volili dr. Schöppelna. Kakšna škoda, če izgine bi tako „meščanstvo“ kaj svojega vpliva! (Smeh!) Ti bi bili še vsi (Klici: Tudi klerikalci, če bi kazal Nekdo: Ob smrti bi bili najrajši klerikalci!) Kdo so ti „meščani?“ uradniki, ki so danes Nemci, jutri Slovani, potem liberalci, in če treba, tudi klerikalci. (Klici: Kdor jih plača, tisti jih ima! Kdor mu denar prinese, tistega je! Denarja jim dajte pa bodo klerikalci!) To je najbolj koruptivni element za vsako stranko, s katerim gredo, tega pokopljejo.“ Jaklič je kot človek kot učitelj, kot konsumar in kot poslanec bitje, čigar psovanje ne seže slov. meščanstvu in uradništvu niti do gležnjev. Njegove besede pa veljajo do pičice kot — fotografija tistega moža, ki mu je živahno pritrjeval, kot fotografija hofrata Šukljeta.

— **„Italijanski kompromis“.** „Edinost“ je pričela priobčevati serijo člankov o kompromisu glede volilne reforme z Italijani. V prvem članku pravi med drugim: „Sklepi celovškega shoda zaupnikov so bili velika senzacija za ves slovenski svet. Niso bili pa senzacijonalni samo potem, kar so govorili— po svoji tožbi in po strogosti sodbe, ampak in bolj z ozirom na ljudi, ki so jih sklepali. Proti slovenski ljudski stranki je nastopilo isto vodstvo koroških Slovencev, ki visoko nosi isto katoliško načelo, na katero je „Slov. ljudska stranka“ naslonila svoj politični program in ki ustvarja nje raison d'être. To je bila senzacija za ves slovenski svet. Če istomišljenik tako trdo prijemlje istomišljenika, če tako eminentno katoliški možje, kakršen je monsignor Podgorc in kakršnih je gotovo vseh onih 27 svečenikov, ki so se udeležili shoda zaupnikov v Celovcu in glasovali za sklepe: potem si ne moremo stvari tolmačiti drugače, nego da obstoje za to veliki, težki in dobro fundirani razlogi! Nastala je za Koroške kolizija med somišljeništvom s „Slov. ljudsko stranko“ in — narodno vestjo Koroščev! In Korošci so v usodnem trenutku slušali svojo narodno vest! Udarec je tem hujši, občutnejši, čim bližji mu je oni, ki mu ga je zadal. Umevno in naravno je torej, da koroški udarci bole in pečejo „Slov. ljudsko stranko“. Nobeno čudo ni, da so na vodstvo te stranke celovški sklepi konsterni-

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

„Bertonja — izgubljeni smo,“ je dihnila Katarina in vnovič so ji solze zalile oči.

„Ne umejem te, Katarina,“ jo je tolažil Bertonja. „Kako je mogoče, da je ta skrivnostni tujec vzbudil v tebi tako grozo.“

„Torej tudi ti misliš le nanj. Vedel si takoj, da sem mislila njega. Kako si to uganil?“

„Prav lahko. Videl sem, kako je vsakega prevzela groza, s komur je govoril. To mi je uganka, ki me zanima bolj, kakor oseba tega skrivnostnega tujca.“

Gospa Katarina je sedla na blazine, ki so ležale ob zidu in potegnila Bertonjo k sebi.

„Groza me je tega človeka, nepopisna groza. In ti, Bertonja, ali se nič ne bojiš? Saj sem ti vendar že povedala, kaj mi je rekel.“

„Ni mi mar zato,“ je pogumno odgovoril Bertonja, „kaj mi mar, če ve za najino razmerje? S svojim dobrim mečem uničim tudi njegova obrekovanja.“

„A saj naju ne obrekuje, saj je govoril resnico. In zato me je groza. Gorje nama, če izve moj mož za najino grešno razmerje. In morda že vse ve. Pomisli Bertonja — kako naj me ne bo groza, ko mi prinese tajno sporočilo od mojega moža človek, ki mi pri prvem sestanku pove, da pozna moj in tvoj greh.“

„Premagaj svoj strah, Katarina. Jutri bodeva vedela, pri čem da sva in se bodeva potem lahko odločila.“

„Kako otročje govoriš, moj ljubček. In če me je moj mož že obsodil zaradi zakonolomstva in mi sporoča po tem strašnem človeku svojo obsodbo?“

„Oh,“ je živahno vzkliknil Bertonja „naj je Nikolaj Kolovški tudi nad vse krut in neusmiljen, krvoločen in neizprosen, na same obdolžitve, na samo sumničenje ne bo obsodil svoje žene, skrbne matere svojih otrok. Sicer pa se ti ni ničesar bati, Katarina. Jaz te ljubim in te bom čuval. Koga naj bi se bala? Tega tujca, ki pravi, da mu je ime Marko Pirin? Jaz ga ubijem. Svojega moža? Jaz te ubranim! Skloni se k meni, sladka moja Katarina, pozabi svoj strah in daj mi piti s svojih usten slaj ljubezni . . . A . . . kaj ti je, Katarina, zakaj me pehaš od sebe z jezo in z grozo?“

Katarina je zakrila obraz z rokama in bridko ihtela, a odgovorila ni. Bertonja jo je nežno privil k sebi in ji šepetal na uho: „Tako si lepa, moja Katarina, tako si blaga in jaz te ljubim iz dna svoje duše in z vso strastjo svojega mladega srca.“

„Ne govori tako,“ se je Katarini izvilo iz prsi, „pomisli vendar, da tebe niti še na svetu ni bilo, ko je na mojih nedrih že počival moj sin Adam.“

Bertonja je povesil oči in ničesar se ni mogel domisliti, da bi odgovoril na ta bolestni vzklik.

„Ali me zdaj razumeš?“ je nadaljevala gospa Katarina in hitela otirati svoje solze. „Ali zdaj poznaš, da mi je tvoja ljubezen sicer največja sreča, a da je zame ta moja velika sreča tudi velika sramota. Nikar ne misli, da se bojim posledic tega, če izve moj mož za moje zakonolomstvo. Naj bi bile posledice še tako grozne, tvoja ljubezen me je poplačala v naprej za celo večnost trpljenja. Ali groza me je neznanske sramote, neizmernega preziranja in zasmehovanja, ki me zadene. Umreti pod mečem ali pod sekiro, to ni tako hudo; toda umreti med splošnim zaničevanjem in posmehom, ah, tega ni prestati, to je najhuje, kar me more zadeti . . . Kadar si bil še tu v moji spalnici, vselej si se pritoževal, da se te branim, da sem neprijazna, hladna in celo odurna. Zdaj bodeš pojmil tudi to. Vedno in vedno me peče v duši zavest, da me mora zaničevati ves svet, ker jaz, mati odraslih otrok, ljubim dvajsetletnega mladeniča, ljubim dečka, ki je mlajši, kakor moj lastni sin.“

Zopet se je razjokala gospa Katarina in je svojo roko hotela osvoboditi iz Bertonjevih rok, toda mladi vitez jo je privil k sebi in jo peljal pred zrcalo, ki je viselo ob steni.

„Poglej se, Katarina, in potem reci, če bi ne bilo pravo čudo, ako bi te jaz ne ljubil. Kaj mi mar, kdaj si rojena. Jaz te ljubim, ker si lepa in ljubezni vredna, kakor nobeno dekle. Tvoje lice je sveže, tvoje oči bliščе, tvoje ustne so kakor ustvarjene za poljube, cvetoče je vse tvoje telo. Tvoja hči se še primerjati ne sme s teboj, kaj šele druga dekleta. O, jaz te ljubim, Katarina, neskončno te ljubim in še nikdar nisem mislil niti opazil, da je med nama kaka razlika v starosti.“

Bertonja je strastno objel Katarino in ji poljubljal oči in ustne tako vroče in ognjevito, da je kar omedlevala na njegovih rokah ljubezenskega blaženstva . . .

„Če bom morala umreti, boš pri meni žaloval in zagovarjal moj spomin, kaj ne, moj ljubec,“ je pri slovesu rekla gospa Katarina. „Bil si moja edina tolažba, ko sem bila zapuščena od svojega moža in ko sem čutila, da me sovraži moja lastna hči, ker sem lepša od nje. In zdaj pojdi, potrebna sem počitka, saj moram jutri govoriti z Markom Pirinom.“

„Da, z Markom Pirinom, če ti ni Krištof Zlatopoljec,“ je zamišljen mrmral Bertonja. „Slušaj me, Katarina. Podobnost med Pirinom in mestnim Zlatopoljcem je nad vse sumljiva. Jaz moram na vsak način dognati, kdo je Pirin, kake namene ima in čemu je prišel semkaj. To moram vedeti že zaradi svoje varnosti.“

„To je že res, a kako hočeš to dognati?“ je menila gospa Katarina.

(Dalje prih

rali. To je prva grenka kaplja v čašo življenja te stranke, odkar se je na Kranjskem začela — da govorimo s „Slovencem“ — renesansa katoliškega življenja. Zastonj bi se trudili voditelji te stranke, ako bi poskušali podtajevati silni efekt koroških sklepov. Saj se ta efekt poznava v dejstvu, da je vodilj „Slov. ljudske stranke“ sam, s svojim imenom in podpisom stopil v areno javnih polemik, da bi razbremenil svojo stranko in — sebe od colovške obsodbe. G. dr. Šusteršič je priobčil v „Slovencu“ že celo vrsto člankov, v katerih brani in — slavi znani kompromis ob vprašanju volilne reforme ter potiska celovške zaupnike sedaj na zatožno klop, sedaj zopet na javni oder . . . smešnosti. Mi smo odločni pristaši volilne reforme in se ob tem vprašanju naša pota temeljito križajo z onimi narodno-napredne stranke na Kranjskem . . . Ali principijelno soglašanje ne pomenja še pritrjenja k temu, da se radi volilne reforme odvaja v klavnico en cel znamenit odlomek naroda našega! No, pustimo to. Menimo in pričakujemo, da pride nasproti celovškim sklepom tudi od strani primorskih Slovencev do primerne enuncacije. Tu je velika rodoljubno-moralna dolžnost, kateri se tudi rojaki v naših primorskih pokrajinah ne smejo odtegniti! Dolžnost je vsemu narodu slovenskemu, da se zavzame za brate na Koroškem, da uporabi vsa sredstva in vse svoje moči v to, da se odvrne silni udarec, ki ga koče zadati nova volilna reforma Slovenstvu na Koroškem. Ali — kakor rečeno — meritum konflikta med koroškimi Slovenci in „Slov. ljudsko stranko“ ter nje voditelji se nočemo spuščati, ker nočemo prejudicirat ibesedi njih, ki so poklicani, da govore. Ne smemo pa odlašati s protestom proti temu, da se naše Primorje vlači na razpravo kakor dokazilo za krivdo — Koroščev.“

— **Oblastnost jim rase.** Iz slov. Štajerja se nam piše: „Slovenec“ z dne 13. avg. t. l. ob kandidaturi g. B. Kuneja za brežiški deželnozborski mandat piše med drugim: „Za g. Kuneja se nismo mogli ogrevati že zato ne, ker ga „Slov. Narod“ priporoča. Za kogar pa „Narod“ dela na Štajerskem, ne bo nikdar naš kandidat.“ — Kaj poreče na to naša inteligenca! Ali je že res vsa slovenska Spodnja Štajerska — farška domêna?!

— **„Katol. shod“ v semenišču v Gorici.** V nedeljo se je vršil v semenišču v Gorici shod, katerega so sklicali znani klerikalni kolovodje pod firmo slov. kat. delavskega društva. Na tem shodu je govoril dr. Pavletič, in sicer jako imenitno. „Ali je res, da je naša duša „glih“ taka kot od osla“ — tako je začel in tako je šlo naprej. Zgodilo pa se je nekaj prav značilnega in imenitnega. Dr. Pavletič je večkrat vpraševal v svojem govoru, če je res naša duša „glih“ taka kot od osla. Ko je tako v svrho efekta zopet zaklical dr. Pavletič: Ali je res naša duša „glih“ taka kot od osla, je zaklical neki oštijar iz Mirna: **Žalibog!** Sedaj vsaj vemo, kateri ljudje imajo oslovske duše!

— **Buren prizor v cerkvi.** Pred nekaj dnevi smo priobčili kratek, a jako značilen in poučen dopis iz Devina, o početju ondotnega kaplana Mezinca. V nedeljo je ta kaplan namesto propovedi bral v cerkvi dotično številko našega lista. Ko je kaplan nehal s čitanjem, je hotel dotični dopis po svoje tolmačiti, a ni mogel. V cerkvi je namreč nastal vihar in glasni klici: „Pravje! Se premalo! Neumen si!“ so kaplanu onemogočili govoriti. Vihar je bil tak, kakor na kakem semnju. Omenjamo še, da se je kaplan Mezinec v furlanskem Tržiču, kjer se je udeležil veselice „Lege italiane“ in laške tombole v veseli ženski družbi, tako škandalozno obnašal, da mu je dekan moral dati ukor.

— **Šolska vest.** Gospod Janko Leban, znani mladinski pistatelj in glasbenik, pride v Bukovico nad Škofjo Loko.

— **Izletnikom v Sofijo.** Oficiozno glasilo srbske vlade „Samouprava“ priobčuje razglas, da je dovolila srbska vlada 75% popusta za vožnjo po srbskih železnicah ob priliki kongresa jugoslovanskih književnikov in otvoritve II. jugoslovanske razstave v Sofiji srbskim akademikom, članom srbskega „Novinarskega in književničkega udruženja“, kakor tudi hrvatskim dijakom, književnikom in časnikarjem. Ker so posneli to vest tudi razni hrvatski listi, zdi se nam potrebno, da se izognemo vsakemu nesporazumljenju, vnovič naglašati, da imajo Slovenci, ki potujejo v Sofijo, edini docela brezplačno vožnjo po srbskih in bolgarskih železnicah! To je razvidno že iz gori navedenega komunikeja samega, kjer se med onimi, ki se jim je dovolil 75% popust za vožnjo, navajajo samo Srbi in Hrvati, dočim se Slovenci niti ne omenjajo. Odbor „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“ se je namreč koncem meseca julija obrnil direktno na ravnateljstvo srbskih železnic v Belgradu s prošnjo za brezplačno vožnjo po srbskih železnicah. Tej naši prošnji je ravnateljstvo ugodilo in nas o tem službeno obvestilo z dopisom z dne 1. avgusta. Takisto imamo brezplačno vožnjo tudi po bolgarskih železnicah. Tudi o tem smo bili službeno obveščeni. Kakor smo že v torek izvestili, odpotujejo izletniki v sredo 22. t. m. s poštnim vlakom ob treh popoldne iz Ljubljane. Izletniki imajo navedene bonifikacije le, ako potujejo skupno že omenjenega dne. Slovenski izletniki bodo nosili narodni znak, ki ga je založila tvrdka Lipej v Brežicah. Vsakemu izletniku preskrbimo takšen znak.

— **Dr. Ivan Tavčarjevo črtico „Tat“** je priobčil v hrvatskem prevodu zagrebški „Obzor“ v svoji nedeljski številki.

— **Notarjev v področju graškega nadsodišča** je po najnovejši statistiki: pri notarski zbornici v Gradcu 51 (8 v mestu Gradcu), v Celju 24 (2 v mestu), v Celovcu 30 [3 v mestu), v Ljubljani 34 (4 v Ljubljani). Notarskih kandidatov je pri graški zbornici 29, pri celjski 12, pri celovški 5, in pri ljubljanski zbornici 18 (8 v Ljubljani).

— **Akad. krožek češke podružnice S. P. D.** priredi dne 19. t. m. na Jezerskem planinski sestanek.

— **Zaradi prenapolnjenosti kirurgiškega oddelka deželne bolnice** se bodejo nekoliko tednov sprejemali le najnujnejši operacij potrebni slučaji, kar naj občinstvo na znanje vzame.

— **Sv. Rok.** Danes je sv. Rok, patron Draveljčanom, kamor pride vsako leto na tisoče romarjev. Včeraj, praznik „Malega Šmarna“ je praznovanje sv. Roka pričelo s popoldansko pridigo in litanijami. Že včeraj so imele Dravlje izredno živahno in zanimivo lice. Pod cerkvijo vtaboril se je pravcati „prater“: Cirkus, gugalnica, „Kunsthalle“, strelišče, muzej in „ženska — velikan“, čopaste papige, ki za 10 h vsakemu srečo izberejo, 34 štantov vsakovrstnega blaga brez karami, sodotočev, in drugih drobnin. Cerkev in gostilne — vse polno. Za cerkvijo leže romarji, ki bodo tam prenočili. Po dvoriščih, travnikih in ob cesti mnogo fijakerjev in zasebnih voz. Na cesti proti Zgornji Šiški procesije večjidel Ljubljančanov — eni gredo gor, drugi že nazaj. Gostilniški hlapci dirjajo po pivo ali je privažajo — za žejne dane in jutri. Prah velikanski. Zanimive goste prepeljaval je velik pokrit in ob straneh zakrit omnibus s parom čilih šarcev. Stražmester povabi dolgina z malo lajnico ob prsih, naj vstopi. „Zakaj?“ vpraša iznenaden. Na kraju sedeči pasažer z rokostucem mu pa odgovori: „Kaj prašaš, le hitro gori pojdi, da nas bo več in več korajže.“ Županstvo Zg. Šiške je preskrbelo tem cunft-beračem brezplačno vožnjo v Ljubljano in s tem hvalevrednim ukrepom rešilo romarje in sploh občinstvo nadležnih in dostikrat nasilnih „luftarjev.“

— **Važno za konjerejce.** Po sestniki mladih žrebcev, tudi žrebet, se opozarjajo, da država daje za rejo dobrih žrebcev podporo po 200 kron na leto. Žrebce je treba takoj priglasiti konjerejskemu odseku v Ljubljani ali pa žrebčarskemu oddelku na Selu pri Ljubljani.

— **Južna železnica že čuti konkurenco nove planinske železnice,** in sicer so zaostali njeni dohodki v dobi od 1. do 10. avgusta za več kot 100.000 K za dohodki lanskega leta v isti poslovni dobi.

— **Državne vožnje z avtomobili.** Trgovinsko ministrstvo je pozvalo vse občine, naj se izjavijo, ali hočejo sodelovati pri uvedbi redne vožnje z državnimi avtomobili po takih krajih, kjer ni železnice. Promet bi prevzela država. Vozili bi avtomobili pošto in ljudi. Voznina bi se določila od 5 do 8 h za kilometer. Uredila in opravljala bi vožnjo poštna uprava. Državna uprava bi prevzela le prometne stroške, primerne ceste bi morale poskrbeti na svoje stroške dotične občine, oziroma drugi interesentje.

— **Železniška postaja v Trebnjem na Dolenjskem** razpošilja strankam samo nemške tiskovine, na pr. „Aviso oder Bezugschein“. Ker je g. načelnik jako pravičen in vljuden mož, ne vem kje tiči vzrok, vemo pa, da se mora temu narediti konec.

— **Iz Mokronoga.** Vsled lepega vremena in vsakdanje solnčne gorkote se grozdje po naših vinogradih jako lepo razvija ter obeta izborno kapljico. Žal, da je pogled na obilo vinogradov jako žalosten, ker jih je letos ponovno obiskala toča.

— **Dopisovalcu kamniških novic v „Domoljubu“** nikakor ne gre v glavo, da so morali dekan Lavrenčič in njegovi kimavci izstopiti kot odborniki pri mestni hranilnici in da mestna hranilnica vkljub konkurenčni ustanovitvi klerikalne rajfajznovke izborno napreduje. To je pa tudi samo ob sebi umevno! Kdo pa bode nosil svoje trdo prihranjene novce v klerikalno posojilnico, kjer gospoduje le kamniški dekan Lavrenčič s svojim kaplančkom Jovanom. Mestna hranilnica je javen, pupilarno varen denarni zavod pod državnim nadzorstvom, kamor vlagajo tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev. Ti ljudski osrečevatelji so mislili mestno hranilnico s svojo rajfajznovko kar čez noč uničiti ter na ta način mestno občino spraviti v zadrego; ta njihova nakana jim je pa korenito izpodletela. Sedaj slepijo in varajo kamniško prebivalstvo, češ, rajfajznovka Vam bode koristila. Mogoče je vse, pa resnica je, da nikdar mestjanom in mestni občini ampak kamniškemu farovžu, ter so za to ti maziljenci skrbeli že pri sestavi posojilničnih pravil. Tajniku mestne hranilnice predbaciva dopisun v imenovan listič bogato plačo, katera pa komaj toliko znaša, da mora sebe in svojo družino pošteno preživeti. Hranilnični uradnik, ki nosi odgovornost za ves zavod in ki more ves dan pridno delati, ter si glavo beliti, ni nikdar preveč plačan in naj je plača še tako visoka. Naj pometa pred svojim pragom dopisnik, ki vleče tisoče na leto za to, da ima 24 ur prostih na dan in nima drugih skrbi, kako bi poštenega človeka, kateri ne trobi v njegov rog, ob dobro ime spravil. Ko bi imel te skrbi, katere ima uradništvo sploh v uradu in zunaj urada, ne prišlo bi mu na misel, poštene ljudi na tako podel način obrekovati in napadati. Ali nabira uradnik pri mestni hranilnici kapitalije, ali ne pusti vse svoje pošteno prisluženo krajcarje v Kamniku in nima tedaj mesto Kamnik že danes indirekten dobiček od mestne hranilnice? Kamničanom očita dopisun, da jim ni za blagor mesta. Kamničani izven nekaj dekanovih kimavcev so vsi vneti za blagor mesta, dekan s svojo črno gardo pa le škoduje celemu mestu, ter meče vsaki dobri misli za blagor mesta polena pod noge. Kdo je kriv, da se ne pride pri sejah mestnega zastopa do nobenega sklepa, kakor dekan Lavrenčič s svojimi kimavci, ki vsakemu dobremu nasvetu nasprotujejo. Dopisun toči mačje solze, ker se baje tujci čez mestno upravo pritožujejo, ter zvrača pri tem vso krivdo na gospoda dr. Krauta in g. Koschierja. Po njegovih nespametnih mislih naj bi bila edino ta dva gospoda poklicana, da delata za blagor mesta, vseh drugih 16 mestnih odbornikov naj bi pa doma za pečjo sedelo. Kdo ima več prostega časa na dan, kakor ravno dekan Lavrenčič, tega bi bila tedaj v prvi vrsti sveta dolžnost, da dela za blagor in napredek mesta, on se pa zmeni še manj kot nič ter gleda le na to, kako bi več svetlih kronic za svojo rajfajznovko pridobil, ter mestu Kamniku čim več škodoval. Zdramite se Kamničani ter izbacnite ljudi ki bodejo Vašemu lepemu mestu pri vsaki priliki škodovati, in so tedaj zagrizeni nasprotniki vsakemu napredku v Vašem mestu, iz mestnega zastopa in pokažite s tem, da ste vneti za blagor mesta in njega napredek, kajti le tedaj je pričakovati, da se mesto povzdigne do one višine, katero bi že zdavnaj moralo zavzemati.

— **Na Bledu** je bilo dosedaj, kakor izkazuje zadnji „Letoviški List“, 1748 letoviščnikov in tujcev.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Rovtah** priredi v nedeljo, 19. t. m. popoldne ob polu 4. uri pred društvenim domom veselico.

— **Dijaški orkester „Struna“ iz Idrije** priredi, kakor čujemo, v soboto 18. t. m. na dan cesarjevega rojstnega dne koncert na vrtu hotela „Kramar“ v Logatcu. Po koncertu se vrši v prostornem salonu ples. Ker je namenjen čisti dohodek te veselice podporni zalogi za slovenske visokošolce, se pričakuje obilne udeležbe od strani zavednega logaškega občinstva, a tudi iz bližnjih okrajev pohiti ta dan gotovo mnogo rodoljubov v prijazni Logatec. Na veselo snidenje!

— **Prostovoljno gasilno društvo v Planini** priredi v nedeljo, dne 19. avgusta pred rojstno hišo Miroslava Vilharja v Planini tombolo. Začetek ob 4. uri popoldne.

— **Izgubljena pravda.** Znani župnik Jernej Vurkelc v Dobjem na Štajerskem je tožil ptujskega „Štajerca“ radi razžaljenja časti. Preiskava je trajala silno dolgo, da so pravdni stroški že končno narasli na 1500 kron. Predno je pa prišlo do porotne obravnave, je tožitelj Vurkelc odstopil od tožbe in poravnal vse pravdne stroške v znesku 1500 kron. Zelo, zelo dosti masla mora imeti župnik Vurkelc na glavi, da se je on kot tožitelj zbal porotne obravnave in raje plačal 1500 K, kakor da bi sodišče na njegovo tožbo razpravljalo proti „Štajercu“. In Vurkelc je prototip bojevitega farja na Spodnjem Štajerskem. Kaj čuda potem, ako si pridobiva nemškutarski „Štajerc“ med slovenskimi kmeti vedno več pristašev, ako ni na Štajerskem nobenega slovenskega lista, ki bi primerno žigosal početje katoliških duhovnikov à la Vurkelc!

— **V obupu.** Posestnik Jos. Lesek v Osenici pri Celju je živel s svojo ženo in hčerami v večnem prepiru, ker mu je bila žena nezvesta, hčere pa so tudi živele skrajno razuzdano. Pretečeno nedeljo pa se mu je najbrže omračil duh. Ženo in hčere je spodil iz hiše, kravo v hlevu je močno privezal, nato pa zažgal hišo in gospodarsko poslopje. Z nabitim revolverjem v roki je nato gledal iz bližnjega gozda, kako mu požar vse uniči. Drugi dan se je šel sam javit policiji.

— **Deželna sadjarska in vinorejska šola v Mariboru** je 11. avgusta končala šolsko leto. Začetkom šolskega leta 1905/6 je bilo 54 gojencev — med temi 37 Slovencev! — a koncem šol. 49. Na deželne troške se je šolalo 22 učencev, absolviralo je šolo letos 16. (Koliko Slovencev — poročilo ne pove.) — Poučevalo je na zavodu mimo ravnatelja še 9 učiteljev. Poučni jezik je bil seveda — nemški!

— **V prepiru je zaklal** v Bojsnu pri Brežicah kmet Novak soseda Kovačiča.

— **„Savinski Sokol“ v Mozirju** priredi v nedeljo 19. t. m. na vrtu hotela „pri pošti“ in „Avstr. cesarju“ veliko ljudsko slavnost, pri kateri sodeluje št. pavelska godba. Na sporedu je petje, igra „Brat Sokol“ in prosta zabava s plesom. Veselica se prične ob štirih popoldne. Vstopnina je 30 vin. Čisti dohodek je namenjen v pokritje stroškov za nabavo telovadnega orodja.

— **V Tolmin** je prišel vrhovni vojaški nadzornik nadvojvoda Friderik, in sicer je potoval iz Trente preko Predila in Bovca. V Tolminu so ga slovesno sprejeli in hiše ponoči razsvetlili.

— **Nesreča v gorah.** Na južni strani Rtače na Koroškem so našli mrtvega 40 let starega pastirja na Ogrisovi planini, Gregorja Orača. Iskal je na gori planinke in se je ponesrečil. Spravili so ga v dolino in ga pokopali v Slovenjem Plajbergu.

— **Na vrh Učke je prijezdil** veleposestnik K. Baxa. Pravi turisti ne občudujejo toliko njegove neustrašenosti, kakor — brezsrčnosti do živali.

— **Samomor.** V tovarni za cigarete v Trstu se je zastrupila 30-letna delavka Ivana Štok ter na potu v bolnišnico umrla.

— **Rodbinska drama.** V Trstu je agent Gazzetta zabodel z nožem svojega zeta mehanika Ernana Scoziera (Skočir), ko se je prišel kregat v Gazettovo stanovanje, kamor je pobegnila Skočirjeva ločena žena.

— **Samomor v Trstu.** V nekem hotelu v Trstu so našli vtorek v postelji mrtvega nekega tujca, ki se je vstrelil v sence. Tujec je pred nekaj dnevi prišel iz Benetk in se je vpisal v prijavno knjigo pod imenom Oton Planer. Pri sebi ni imel nobenih dokumentov in vse njegovo premoženje je znašalo 22 vinarjev.

— **Stavka sodarjev.** V ponedeljek je stopilo 320 sodarjev v Trstu v stavko. Zahtevajo povišanje plač, devet in polurni delavni čas in večjo plačo za akodno delo.

— **Mlada samomorilka.** V Pulju je skočila v morje 13letna Cecilija Černić, a jo je neki mornar rešil. Deklica je izjavila, da gre rajši še enkrat v vodo, kakor pa v službo, kamor jo hočejo poslati starši.

— **Velikega morskega volka** so videli ribiči v koprskem zalivu, vsled česar je razglasila mestna občina, da je treba kopajočim posebne previdnosti.

— **Červinjan dobi garnizijo,** in sicer začno v najkrajšem času graditi vojašnico za bataljon lovcev.

— **S posebnim vlakom** so se peljali danes ponoči ob 3. uri 26 min. skozi Ljubljano proti Trstu dunajski turisti, iz Trsta pa so se ob polu 12. dopoldne mimo Ljubljane tudi s posebnim vlakom peljali na Dunaj turisti, ki so šli pred par dnevi si ogledat Adrijo.

— **V Ameriko** sta jo hotela v soboto ponoči popihati delavca Marko Smendrovac in Mihael Markovič, oba doma iz karlovskega okraja in se s tem hotela odtegniti vojaški dolžnosti, a ju je še pravočasno prijel na kolodvoru službujoči stražnik Kržan in oba odvedel v zapor.

— **Pes je ugr znil** v torek popoldne na Sv. Petra cesti realca Rudolfa Zalokarja in ga na levi nogi tako poškodoval, da je moral iti v deželno bolnišnico. Lastnik psa je znan.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 7 Črnogorcev in 2 Dalmatinca. Na Westfalsko je šlo 25, v Heb 16, v Inomost pa 25 Hrvatov. Na Dunaj je šlo 25 Kočevarjev. — V torek je šlo v Ameriko 85 Slovencev in 39 Hrvatov. V Branus v Švico je šlo 10, v Trbiž pa 12 slovenskih tesačev.

— **Izgubila** je delavka Ana Bedenkova svilnato ruto, vredno 6 K.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi danes zvečer na vrtu meščanskega hotela „Lloyd“ (Sv. Petra cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin. Koncert se vrši ob vsakem vremenu.

— **Slovenci v Ameriki.** V rudniku je ubilo v Conemaughu 24-letnega Jos. Pušlarja, doma iz Zg. Drage pri Višnji gori. — Utonil je v Jolietu štiriletni sin Antona Kocjančiča. — Trije Slovenci (?) so zgoreli pri požaru v Allentovnu, in sicer Juri Ivanić, njegov sin Mihael ter neki Mihael Tebut. — Pri ropanju gostilne so prijeli v Calumetu Slovenca Jurja Novaka ter ga zaprli. — S petrolejem je polivala drva v Clevelandu Marija Trlep. Petrolej je eksplodiral ter je dobila žena smrtne opekline. — Zgorela je v Chisholmu osemletna hči Fr. Firsta.

— **Najnovejše novice.** Razoroževanje v Italiji? Angleški listi so prinesli neverjetno vest, da namerava italijanska vlada jeseni predlagati parlamentu, naj se armada zniža od 12 na 8 vojev, ker državna sredstva ne pripuste, zdrževati armado v sedanji velikosti.

— Poraba tabaka narašča. V prvi polovici letošnjega leta je avstro-ogrski monopol imel za celih sedem milijonov kron več dohodhov kakor lani v isti dobi.

— Bavarski princ Juri se v kratkem poroči v neko avstrijsko nadvojvodinjo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Novo mesto 16. avgusta. Čisto skrivaj so klerikalci priredili včeraj v Bršljinu pri klerikalnem krčmarju Čefideljnu shod, na katerem so govorili Šuklje, Pfeifer, Jaklič, Lampe in Malovič. Ker o shodu do zadnjega trenutka ni nihče vedel, se ga naprednjaki niso udeležili. Orožništvo, ki so je klerikalci poklicali na pomoč, ni imelo ničesar opraviti. Vladnega zastopnika ni bilo. Govorilo se je o volilni reformi, o Plantanu, o „Slov. Narodu“, katoliškem shodu in o novi kmetski zvezi. Poročilo sledi.

Belgrad 16. avgusta. Kralj se je nenadoma z letovišča povrnil sem. Pričakuje se, da demisijonira Pasić.

Sofija 16. avgusta. Grki bežekar trumoma iz Bolgarske. Grška poročila o izgredih so pretirana v namen, da bi nastale na Balkanu velike komplikacije.

Petrograd 16. avgusta. Vlada je listom prepovedala pisati neugodno o dvoru in o armadi ter spravljati vlado v zvezo z raznimi pogromi. List „Dvadcatij věk“ je zopet suspendiran; tudi v provinciji je vlada ustavila izhajanje različnih listov.

Varšava 16. avgusta. V policijski hiši v 7. okraju sta eksplodirali dve bombi. Hiša se je porušila; ranjenih je bilo 20 oseb. Vsled tega bodo morali biti vsi lokali ob 9 uri zvečer zaprti in so vse ulice polne vojaških patrulj. Včeraj je bilo aretovanih 140 delavcev, ki so člani tajnega socijalističnega „sodišča“ ter udeleženi pri sklepih, da je razne uradnike umoriti.

Mnogo ljudi, ki se jim pozimi pokajo roke in obraz, se ima za to neprilično zahvaliti samo slabemu in nehigieničnemu milu. Kot izvrstna in od strokovnjakov predobro priporočena so se kot domača in čistilna sredstva dobro obnesla pristna glicerinska mila. Treba je tukaj posebno opozarjati na to, da občinstvu pogosto vsiljujejo za glicerinska mila cena in malovredna mila, ki jih s sladkorjem in alkoholom napravljajo prosojna. Taka mila, ki obsegajo malo ali prav nič glicerina, delajo kožo raskavo in hrapavo. Pristno glicerinsko milo je lahko prosojno ali pa tudi neprosojno. Najzanesljivejši znak pristnih glicerinskih mil, ki ga opažamo pri vseh Sargovih glicerinskih izdelkih je to, da jih čutimo pod roko mastne in ne suhih. Tako milo bo vedno doseglo to, kar od njega zahtevamo: z njegovo rabo ostane koža vedno mehka, bela in nežna.

Umrli so v Ljubljani.

V hiralnici:

Dne 9. avgusta. Ivan Tabernik, gostač, 27 let. Epilepsia.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 15. avgusta 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majska renta . . .	99·55	99·75
4·2% srebrna renta . . .	99·45	99·65
4% avstr. kronska renta . .	99·60	99·80
4% „ zlata „ . .	117·60	117·80
4% ogrska kronska renta .	94·80	95·—
4% „ zlata „ .	112·75	112·95
4% posojilo dež. Kranjske	99·15	100·15
4½% posojilo mesta Spljet	100·50	101·50
4½% „ „ Zadar	99·70	100·70
4½% bos.-herc. železniško posojilo 1902 . . .	100·25	101·25
4% češka dež. banka k. o.	99·50	100·30
4% „ „ „ ž. o.	100·35	101·85
4½% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke . .	100·10	101·10
4½% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	104·75	105·75
4½% zast. pisma Innerst. hranilnice	100·20	106·70
4½% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice . . .	100·—	100·15
4½% z. pis. ogr. hip. ban.	100·15	101·15
4½% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr. . . .	100·—	101·—
4½% obl. češke ind. banke	100·50	101·50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99·90	
4% prior. dolenjskih žel. .	99·50	100·—
3% prior. juž. žel. kup. ½ ½	319·25	321·25
4½% avstr. pos. za žel. p. o.	100·20	101·20
Srečke.		
Srečke od l. 1860½	220·—	225·—
„ od l. 1864	278·—	280·—
„ tizske	153·75	155·75
„ zem. kred. I. emisije	288·—	296·—
„ „ „ II. „	291·25	301·25
„ ogrske hip. banke .	258·—	267·50
„ srbske à frs. 100·—	97·—	103·—
„ turške	160·20	161·20
Basilika srečke	22·40	24·40
Kreditne „	22·40	24·40
Inomoške „	79·—	85·—
Krakovske „	85·—	92·—
Ljubljanske „	57·—	64·—
Avstr. rdeč. križa „	48·50	50·50
Ogr. „ „ „	29·50	31·50
Rudolfove „	58·—	63·—
Saicburške „	72·—	80·—
Dunajske kom. „	511·—	521·—
Delnice.		
Južne železnice	167·75	168·75
Državne železnice	673·—	674·—
Avstr.-ogrske bančne deln. .	1776·—	1786·—
Avstr. kreditne banke . .	671·—	672·—
Ogrske „ „ . .	814·—	815·—
Živnostenske „ . .	242·—	243·50
Premogokop v Mostu (Brüx)	713·—	718·—
Alpinske montan	588·75	589·75
Praške žel. ind. dr. . . .	2793·—	2805·—
Rima-Murányi	575·50	576·50
Trboveljske prem. družbe .	275·—	277·—
Avstr. orožne tovr. družbe	580·—	586·—
Češke sladkorne družbe .	133·—	137·—
Valute.		
C. kr. cekin	11·34	11·39
20 franki	19·07	19·10
20 marke	23·45	23·53
Sovereigns	23·93	24·01
Marke	117·15	117·45
Laški bankovci	95·40	95·60
Rublji	250·50	251·25
Dolarji	4·84	5·—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 16. avgusta 1906.

Termin.

Pšenica	za oktober . .	za 50 kg	K	7·31
Rž	„ oktober . .	„ 50 „	„	6·16
Koruza	„ avgust . .	„ 50 „	„	6·14
„	„ maj za l. 1907	„ 50 „	„	5·34
Oves	„ oktober . .	„ 50 „	„	6·42

Efektiv.

5—10 ceneje.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
14.	9. zv.	735·6	20·5	sl. jgvzh	jasno
15.	7. zj.	735·3	14·7	sl. jvzhod	megla
„	2. pop.	734·5	30·2	sl. jug	jasno
„	9. zv.	735·9	23·7	brezvetrno	oblačno
16.	7. zj.	737·0	19·7	sl. jjvzhod	del. oblač.
„	2. pop.	735·6	22·7	sl. svzahod	nevihta

Srednja predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 21·0° in 22·9°; norm.: 19·0° in 18·9°; Mokrina v 24 urah 0·0 mm in 0·0 mm.

✝

Hermenegilda Paichel roj. **Podrekar** naznanja v lastnem in v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest o smrti nje iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, gospoda

Antona Paichel

c. in kr. mornariškega zdravnika v p. ter zobozdravnika, imetnika vojne in jubilejske svetinje

ki je po dolgem, težkem trpljenju in po sprejemu sv. zakramentov za umirajoče danes popoldne ob štirih nenadoma preminul v starosti 65 let.

Pogreb bo v četrtek, 16. t. m. ob petih popoldne izpred hiše žalosti, na Rimski cesti št. 23, na pokopališče pri Sv. Križu. 2930

Sv. zadušne maše se bodo v soboto, 18. avgusta ob osmih dopoldne služile v farni cerkvi v Trnovem.

V Ljubljani, 14. avgusta 1906.

Učenec

2934—1

14—15 let star, poštenih staršev, se sprejme v trgovino z mešanim blagom **G. Budkovič v Boh. Bistrici.**

Lovski pes

(ptičar) s črno glavo, po hrbtu črn, po trebuhu sivkast in črno pikast, se je zatekel v Cerklje. — Lastnik naj se oglasi pri **Jos. Lapajnetu v Cerkljah pri Kranju.** 2937

Posestvo naprodaj.

Zaradi preselitve se po ugodnih pogojih proda v bližini Jubilejskega mostu **troje hiš,** med njimi ena z dobro uvedeno gostilno, z velikim skladiščem takoj zraven, s pripravnim dovozom, velikim dvoriščem, prostornim uvozom na dvorišče itd. itd., na željo tudi 2 zraven spadajoči **njivi** prav blizu mesta. Posestvo in zemljišče se proda tudi ločeno.

Samo pismena vprašanja odpošilja uprav. „Slov. Naroda“. 2935—1

2 dijaka

iz boljših hiš se sprejmeta na hrano in stanovanje.

Kje, — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2932 1

Spretna kontoristinja

slovenščine in nemščine popolnoma zmožna, s prakso, išče službe. 2931—1

Cenjene ponudbe pod **„kontoristinja“** na upravn. „Slov. Naroda“.

Prodajalna

za špecerijo se odda v najem za novembrov termin **v Spod. Šiški št. 2,** poleg cerkve. 2811 6

Natančna pojasnila se dobe istotam.

Njivi

sta naprodaj prav blizu mesta; ena poleg tvornice za lim, parc. št. 385, meri 1684 kvadrat. sežnjev, druga pa poleg topničarske vojašnice, parc št. 462/2, meri 2002 sežnja.

Samo pismena vprašanja odpošilja upravn. „Slov. Naroda“. 2936—1

Lesni odpadki

se lahko dobe vsak dan in sicer ne več po 3 gld., nego **samo po 2½ gld.** kubični meter. 2933—1

Naročila se sprejemajo v pisarni **A. Deghenghi, Kolizej, Ljubljana.**

Kupčevalcev

z jajci in s perutnino

za večje in manjše dobave išče

Josip Grisi v Trstu. 2842 5

Elegantno stanovanje

s 3 sobami, kopalnico, sobo za služkinje in vsemi drugimi pritiklinami se da za novembrov termin v najem.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2846 5

Odvetniški

koncipijent

išče mesta.

Vstopi lahko takoj.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2918—2

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA NAPISOV IN GRBOV

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6, Igriške ulice št. 6.

Telefon št. 154.

Restavracija „Narod. dom“

v Ljubljani.

Vsak dan sveže 2054 31

plzensko in termalno pivo

združenih pivovaren Žalec in Laški trg.

Priznano dobra vina in okusna domača kuhinja.

Lep senčnat lipov vrt.

Za mnogoštevilni obisk se priporoča

restavrater.

Prirodni

na pomladni razstavi na Dunaji z veliko zlato svetinjo in v Londonu v l. 1906 s častno diplomo, križcem in zlato svetinjo odlikovan-

brinovec in slivovec

kakor tudi druga

prirodna domača žganja

se dobivajo pri

F. Pustotniku v Ljubljani

na Sv. Petra cesti št. 31.

Večja naročila se razpošiljajo iz lastne žganjarne **v Blagovici,** pošta **Lukovica.** — Na zahtevanje se cenovnik in vzorce pošilja franko. 2526 9

Proda se

enonadstropna hiša.

Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2920 2

Prodajalko in učenko

za trgovino s papirjem in galanterijo

sprejme takoj

Fr. Iglič, Ljubljana

Mestni trg št. 11. 2929 2

Ura z verižico

za samo K 2·—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šlezijska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo **K 2·—** kakor tudi 3letno garancijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-šlezijska razpošiljevalnica

F. WINDISCH v Krakovu U/38.

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 2938

Dr. Ivan Oražen

Wolfove ulice št. 12

ne ordinira

od 14. avgusta do 17. septembra. 2908 3

Lepi lokali

pripravni za vsako trgovino ali za pisarne se dajo takoj v najem.

Odda se tudi

hlev za dva konja.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2845 5

A. REZAR, posestnik

v Vojniku rabi

železnato vino

G. Piccolija

lekarnarja

v Ljubljani, Dunajska cesta

in ga priporoča, ker ga je rabil z najboljšim uspehom.

Pollitrska steklenica velja 2 kroni in se vnanja naročila izvršujejo točno. 7 3730—5

A. TSCHINKEL na zet

priporoča vsem častitim gospodinjam

svoje izvrstne nove izdelke, kakor **kompote, marmelade, kandirano sadje** in posebno po najnovejšem načinu izdelovano 2815 6

cikorijno moko v lesenih zabojčkih.

En poizkus vam bo dokazal izvrstnost te domače robe. Berite plakate.

Zanimivo naznanilo za lovce.

Od 15. oktobra t. l. naprej **sprejema in kupuje** podpisanec vsako iz katerega koli kraja Avstrije in Ogrske franko in brez stroškov od oddajne postaje poslano množino

zajcev, jerebic in fazanov

po naslednjih cenah:

Zajce po 2 kroni, jerebice po 1 krono, fazane po 2 kroni.

Plačilo per cassa. Zaradi natančnejših pojasnil se je obrniti do podpisanca.

Josip Rossi, trgovec v Zagorju ob Savi.

2857—4

Naznanilo sl. občinstvu.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu, da nisem plačnik za kake brez mojega dovoljenja sprejete obveznosti in da ima v vsaki zadevi veljavnost samo moj lastnoročni podpis.

Adolf Hauptmann

v Ljubljani.

Prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja. 2925—2

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prijoritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2,000.000·—.

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic.

Rezervni zaklad K 200.000·—.

Daje predujme na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 3—93

Promet s čeki in nakaznicami.

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kakor znano

najboljše čevlje.

Zunanja naročila proti povzetju.

Pri naročilih zadostuje pred. štev.

2120—11 **Nepriležni izdelki se zamenjajo.**

Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

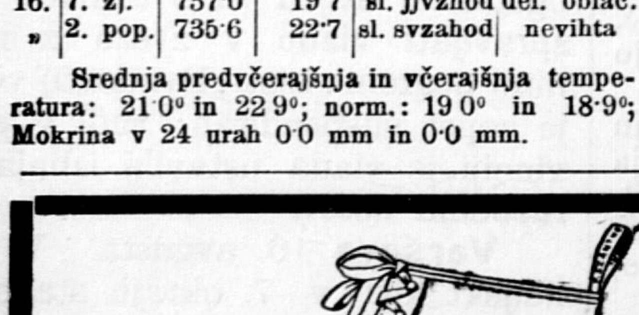

„Derby“.

Pred. št. 373. Boxcalf z močnimi podplati K 13·—

„ „ 403. Lakovina . . . . . . „ 15·50

„Schick“

Pred. št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6·—

„ „ 720. Lakovina . . . . „ 6·30

„Najnovejše“

Pred št. 1148. Chevrette s polkoutes podpet. šiv. podpl. K 9·—. — Pred. št. 1149. Franc. Chevreaux, St. Louis XV. podpetki K 12·—

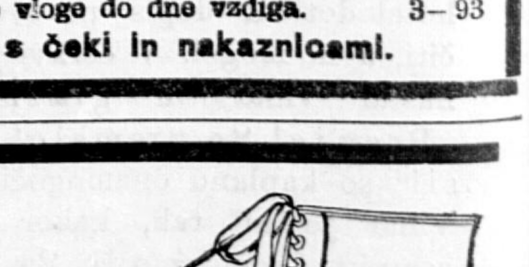

Pred. št. 553. Sabahid . . . . K 10·50

„ „ 567. Ia Boxcalf . . . „ 13·—

„ „ 610. Lakovina . . . „ 12·—

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.